

Vanaf 2018: bestrijden van ibr en beheersen van bvd

Na een lang voortraject start begin volgend jaar in Nederland de verplichte bestrijding van ibr. De verantwoordelijkheid voor de beheersing van bvd blijft volledig bij de sector zelf liggen.

TEKST WICHERT KOOPMAN

Staatssecretaris Van Dam bereidt de komende maanden een Algemene Maatregel van Bestuur voor om de bestrijding van ibr te regelen. Vanaf het moment dat wetgeving van kracht is en goedgekeurd door de Europese Unie kan Nederland de officiële artikel 9-status voor ibr aanvragen. Deze garandeert handelspartners dat de bestrijding van de ziekte wettelijk is geregeld en zorgt ervoor dat er maatregelen kunnen worden genomen om insleep te voorkomen. Hierdoor wordt ook de export van levend vee naar landen met een vergelijkbare of hogere status eenvoudiger. Onder andere België en Luxemburg hebben de artikel 9-status. Duitsland, Denemarken en Zweden hebben de artikel 10-status, wat wil zeggen dat de landen vrij zijn van ibr.

Terugverdiendtijd ibr tien jaar

De details van het ibr-bestrijdingsprogramma moeten nog worden ingevuld, maar zeker is dat het vaccineren van dieren op bedrijven met een onbekende status verplicht wordt. Op dit moment is van 64 procent van de Nederlandse melkveebedrijven de ibr-status bekend.

Na België start ook Nederland met ibr-bestrijding

Ongeveer 6800 bedrijven zijn gecertificeerd ibr-vrij en ruim 4000 bedrijven hebben de status 'ibr tankmelk onverdacht'. Dit laatste wil zeggen dat er waarschijnlijk geen of slechts enkele dieren met antistoffen op een bedrijf aanwezig zijn. Voor al deze bedrijven geldt dat ze worden vrijgesteld van de plicht om te vaccineren, mits ze hun status bewaken of verhogen.

Binnen de wetgeving zal een regeling worden opgenomen voor gewetensbezwaarden. Een vrijstelling van de vaccinatieplicht geldt in ieder geval ook voor vleeskalverbedrijven waar ibr nauwelijks een rol speelt. De Stichting Brancheorganisatie Kalvesector (SBK) heeft niettemin toegezegd dat de sector alleen nog ibr-vrije kalveren of gevaccineerde dieren zal gaan importeren.

Volgens de stuurgroep die de bestrijding voorbereidde, kan Nederland met dit programma over ongeveer acht jaar (één generatie koeien) officieel ibr-vrij zijn. De kosten voor de bestrijding worden voor de melkveehouderij geraamd op ongeveer 11 miljoen euro in het eerste jaar, aflopend naar 2,6 miljoen euro in het achtste jaar. De sector zal dit bedrag grotendeels zelf op moeten brengen. Door vermindering van ziekteschade is de terugverdiendtijd van deze investering ongeveer tien jaar, waarbij nog geen rekening is gehouden met handelsvoordelen.

Drie kwart werkt al aan bvd

De stuurgroep heeft ook gekeken naar bvd. In België wordt deze ziekte verplicht bestreden op basis van wetgeving van de nationale overheid. 'We hadden dit ook hier wettelijk willen regelen. Maar de staatssecretaris heeft aangegeven dat dit nog niet mogelijk is vanwege het ontbreken van een officiële Europese status voor bvd', geeft Toon van Hoof, voorzitter van de stuurgroep, aan. Dit betekent dat de verantwoordelijkheid voor de bestrijding van de ziekte volledig bij de sectoren ligt. De zuivelondernemingen hebben laten weten dat ze de aanpak van bvd vanaf 2018 gaan regelen via de leveringsvoorwaarden. De kalvesector, die zelf ook schade ondervindt van bvd, zal vanaf 2020 geen binnenlandse kalveren met een onbekende bvd-status meer accepteren en dieren gaan testen als ze worden geïmporteerd uit landen die niet vrij zijn van bvd. Zwakke schakel in de bvd-bestrijding is op dit moment de roodvleessector. Hier bestaat geen sluitend kwaliteitssysteem. 'Maar we zullen er alles aan doen om ook deze veehouders te stimuleren om mee te doen', aldus Van Hoof.

Drie kwart van de Nederlandse melkveehouders werkt al aan de beheersing van bvd. Zo zijn 7600 bedrijven bvd-vrij en zijn 2400 bedrijven op weg om vrij te worden. Ongeveer 2500 veehouders volgen hun bvd-status via de tankmelk. De terugverdiendtijd van bvd is voor de melkveehouderij berekend op minder dan vijf jaar. |